

**AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASI TƏHSİL NAZİRLİYİ
AZƏRBAYCAN DÖVLƏT MƏDƏNİYYƏT VƏ
İNCƏSƏNƏT UNİVERSİTETİ**

Əlyazması hüququnda

VƏFA RÜSTƏM QIZI MÜHACİROVA

**SUMQAYIT DÖVLƏT MUSİQİLİ DRAM TEATRİNİN
YARADICILIQ YOLU (1968-2006-CI İLLƏR)**

6212.01 – «Teatr sənəti»

Sənətşünaslıq üzrə fəlsəfə doktoru elmi dərəcəsi
almaq üçün təqdim olunmuş dissertasiyanın

A V T O R E F E R A T I

BAKİ – 2013

Dissertasiya Azərbaycan Dövlət Mədəniyyət və İncəsənət Universitetinin «Teatrşünaslıq» kafedrasında yerinə yetirilmədir.

Elmi rəhbər:

İlham Əziz oğlu Rəhimli
*Sənətşünaslıq üzrə elmlər doktoru,
professor*

Rəsmi opponetlər:

İsrafil Ramazan oğlu İsrailov
*Sənətşünaslıq üzrə elmlər doktoru,
professor*

Əliqismət Hümmət oğlu Lalayev
Sənətşünaslıq üzrə fəlsəfə doktoru

Aparıcı təkilat:

Azərbaycan Teatr Xadimləri İttifaqı

Dissertasiyanın müdafiəsi 2013-cü il «27» dekabr saat «___»-da Azərbaycan Dövlət Mədəniyyət və İncəsənət Universitetinin nəzdindəki FD.02.091 Dissertasiya Şurasının iclasında keçiriləcəkdir.

Ünvan: AZ-1065, Bakı, İnşaatçılar prospekti 9, Azərbaycan Dövlət Mədəniyyət və İncəsənət Universitetinin Elmi Şurasının iclas otağı.

Dissertasiya ilə Azərbaycan Dövlət Mədəniyyət və İncəsənət Universitetinin kitabxanasında tanış olmaq olar.

Avtoreferat «27» noyabr 2013-cü ildə göndərilmişdir.

**FD.02.091 - Dissertasiya Şurasının
elmi katibi, professor:**

Maral Cəbrayıl qızı Manafova

DİSSERTASIYANIN ÜMUMİ SƏCİYYƏSİ

Mövzunun aktualığı. Ayrı-ayrı teatrların yaradıcılıq yolunun öyrənilməsi, onların sistemli tədqiq və təhlili, müasirlik və elmilik baxımından qiymətləndirilməsi çağdaş sənətsünaslıq elminin aktual məsələlərindəndir. Elə buna görə, Azərbaycan özünün siyasi-dövlət müstəqilliyini bərpa etdikdən sonra sənətsünas-alimlər milli teatr sənətinin inkişaf tarixində xüsusi mövqeyi olan teatrların öyrənilməsi məsələsinə ciddi diqqət yetirir, bu işlərin məziyyət və kəsirlərini göstərməklə teatr sənətinin gələcək perspektivlərini aydınlaşdırırlar. Bu baxımdan Sumqayıt Dövlət Musiqili Dram Teatrının yaradıcılıq yolunun araşdırılması sənətsünaslıq elminin mövzu arealının genişləndirilməsi istiqamətində atılmış addım hesab oluna bilər. Belə ki, 1968-ci ildə Sumqayıt şəhərinin mədəni həyatında daha bir yenilik baş verdi. Həmin ilin sentyabr ayında Azərbaycan Respublikası Nazirlər Kabinetinin qərarı və Mədəniyyət Nazirliyinin sərəncamı ilə Sumqayıtda ilk professional teatr kollektivi – H.Ərəblinski adına Sumqayıt Dövlət Gənclər Teatrı yaradıldı.

Öz pərdəsini 1969-cu ilin mart ayının 14-də Azərbaycan dramaturgiyasının banisi Mirzə Fətəli Axundzadənin «Müsyö Jordan və Dərviş Məstəli şah» (rejissor Cənnət Səlimova) məzhəkəsi ilə açan teatr, sabahısı gün öz tamaşaçılarına ingilis dramaturqu Con Patrikin «Qəribə missis Səvic» tragikomedyasını təqdim etdi.

İlk iki tamaşadan sonra Sumqayıt teatrı təxminən bir ay fasilə verdi. Sonra ilin sonunadək Ələsgər Cərifovun təbdil etdiyi «Bəli, dünya dəyişib» (rejissor Nəsir Sadiqzadə), Cəfər Cabbarlının «Sevil» (rejissor Nəsir Sadiqzadə), Altay Məmmədovun «Yadımdamı?» (rejissor Arif Ağayev), Georgi Xuqayevin «Arvadımın əri» (tərcüməçi və rejissor Ağakəşi Kazımov) pyeslərinə qurulmuş teatr ilk gündən müasir teatr estetikasının prinsiplərini təcəssüm etdirən kollektiv formalaşdırmağa çalışmışdır.

1974-cü ildə Mədəniyyət Nazirliyinin qərarı ilə teatr Sumqayıt Dövlət Dram Teatrı statusu aldı. Bir-birinin ardınca bu teatra işləməyə gələn xalq artistləri Barat Cəkinskaya, Rza Əfqanlı, Əliağa Ağayev, Məlik Dadaev, əməkdar artistlər Sadiq Həsənzadə və Məmmədcafər Cəfərov gənc aktyorlara səhnə sirlərini öyrətməklə yanaşı sənətin təməlini qurmaqda da əllərindən gələni əsirgəmədilər.

1981-ci ildə Moskva əhərində keçirilən «Ümumittifaq teatr festivalı»nda Nəriman Həsənzadənin «Вътън Ёрѓ бilsin» əsərinin tamaşası ilə çıxış edən Sumqayıt teatrı festivalın II dərəcəli diplomuna, Nəriman Nərimanovun obrazını yaradan xalq artisti Məlik Dadaev isə I dərəcəli diploma layiq gırlımbedı.

Daha sonra, Böyük Oktyabr Sosialist inqilabının 60 illiyinə həsr olunmuş «SSRİ xalqlarının ümumittifaq dramaturgiya və teatr sənəti festivalı»nda K.Bokaryevin «Poladəridənlər» əsəri ilə çıxış edən teatr kollektivi uğur qazanmış və festivalın III dərəcəli diplomuna layiq gırlımbedı. Hər iki əsəri o vaxtlar gənc olan, hal-hazırda Respublikanın Xalq artisti Mərahim Fərzəlibəyov tamaşaya hazırlamışdır.

Dahi eair və dramaturq Hüseyn Cavidin anadan olmasının 100 illiyi ilə əlaqədar olaraq teatr, 1982-ci ildə «Afət» əsərini tamaşaya hazırlamağı qərara alır. Əsərə Oruc Qurbanov səhnə həyatı verir. Afət rolunun ifaçısı Hicran Mehbaliyeva məhz bu tamaşadan sonra Respublikanın Əməkdar artisti Fəxri adına layiq görülmüşdür.

«Afət» tamaşasından sonra Oruc Qurbanov teatrı səhnəsində bir-birinin ardınca «13-cü sədr» (A.Abdulin), «Oqtay Eloğlu» (C.Cabbarlı), «Dağlar arxasız olmur» (C.Yusifzadə), «Cahargah fantaziyası» (K.Kərimov), «Təhminə və Zaur» (Anar) və bəeqa əsərlərə qurulue vermedir.

Sumqayıt teatrı bir çox istedadlı aktyor və rejissorlar yetiedirmiedir. Bunlara misal olaraq, respublikanın xalq artistləri rejissor Ağakışı Kazımovu, Mərahim Fərzəlibəyovu, Afaq Bəşirqızını, Vaqif Əliyevi, Valeh Kərimovu, əməkdar artistlər Oruc Qurbanovu, Sabir Məmmədovu, Rafiq Hacıyevi, Səmayə Sadıqovanı, Tofiq Bayramovu, Kazım Abdullayevi, Elmira Həeimzadəni, əməkdar rəssam Mübariz Gəncəlini göstərmək olar. Valeh Kərimov, Elmira Həeimzadə, əməkdar rəssam Mübariz Gəncəli teatra sadıq qalaraq, bu günə kimi Sumqayıt Dövlət Musiqili Dram Teatırında çalışırlar.

1992-ci ildə Musiqili Dram Teatrı statusu alan Sumqayıt teatrı öz repertuarını Milli operetta və musiqili komediya tamaşaları ilə daha da zənginləşdirmişdir. Teatrı səhnəsində tamaşaya qoyulan «Arşın mal alan» (Ü.Hacıbəyli), «Subaylarınızdan görəsiniz» (S.Ələsgərov və İsi Məlikzadə), «Dünyaxanım ev axtarır» (A.Həsənoğlu) əsərləri sevilə-sevilə baxılan tamaşalar sırasına çıxmışlar.

Sumqayıt teatırının bugünkü nailiyyətləri göz qabağındadır.

Teatrın aktyor və rejissorları 1990-cı ildən bu günə kimi Azərbaycan Teatr Xadimləri İttifaqının Mədəniyyət və Turizm Nazirliyi ilə birgə keçirdikləri «Mono-tamaşalar» festivallarında mütəmadi olaraq çıxış edərək, festivalın diplom və Fəxri fərmanlarına layiq görülüblər. 2003-cü ilin aprel ayının 3-də Sumqayıt şəhərinə gələn ümummillı liderimiz Heydər Əliyev cəhərin fəalları qarşısındakı çıxışında Sumqayıt teatrının işini yüksək qiymətləndirmədir.

Teatr Bakıda keçirilən «Boe məkan» teatr festivalında Ç.Aytmatovun «Ümid sahili», Gəncədə keçirilən «Yeni teatr» Respublika festivalında Fernando Arabalın «Fando və Lis» psixoloji dramı ilə çıxış etmiş, Azərbaycan Respublikası Mədəniyyət və Turizm Nazirliyinin və Gəncə Cəhər İcra Hakimiyyətinin diplomuna, Y.Onilin «Qarağaclar altında məhəbbət» tamaşası isə «Qızıl Dərviş» mükafatına layiq görülmüşdür. Bundan sonra kollektiv yarandığı gündən bəri ilk dəfə olaraq xarici səfərdə - Türkiyənin Ankara cəhərində «Uluslararası Teatro Festivalı»da C.Qolsuorsinin «Birincilər və sonuncular» tamaşası ilə iştirak edərək festivalın Diplomuna layiq görülmüşdür.

Mövzunun aktuallığı onunla cərtlənir ki, tədqiqat icində ilk dəfə olaraq, milli teatr məkanında mühüm yer tutan Sumqayıt Dövlət Musiqili Dram Teatrının yaranma tarixi elmi şəkildə tədqiq olunaraq tam dəqiqliklə ortaya qoyulur. Lakin mövzunun aktuallığı tək cə bununla bitmir.

Mövzunun aktuallığının bir aspekti də onunla bağlıdır ki, Sumqayıt teatri böyük inkişaf yolu keçmiş, daim təkmilləmə, yeni səciyyələr qazanmışdır. Azərbaycan müstəqilliyini bərpa etdikdən sonra bütün elm sahələrində olduğu kimi sənətinəşliqdə da bir sıra yaradıcılıq proseslərinə müasirlik baxımından yanaşmağa, yeni elmi-nəzəri təhlillər aparmağa ehtiyac yarandı. Azərbaycan teatrının beynəlxalq teatr məkanına inteqrasiyasının təmin olunmasını sürətləndirmək məqsədi ilə islahatların aparılmasına dair verilən tövsiyələr və imzalanən rəsmi sənədlər teatrşünaslıq sahəsində də yeni tədqiqatların aparılmasına təkan vermə oldu. Teatrşünaslığın tədqiqat obyektı olan teatr və dramaturgiya problemlərinə elmi nəzəriyyələr, analitik və müqayisəli təhlillər kontekstində yanaşmaq zərurəti yarandı. Bu mənada XX əsrin ortalarından başlayaraq milli teatr sənətimizin inkişafına təkan verən, özünün bədii-estetik dəyəri ilə fərqlənən Sumqayıt teatrının sənətşünaslığın tədqiqat obyektına çıxarılması təsadüfi deyildir.

Sumqayıt teatrının, demək olar ki, bütün dövrlərini təhlil predmetinə çevirən bu dissertasiyada milli teatr tariximizdə özünəməxsus yer tutmuş rejissorların səhnə sənətimizdəki xidmətləri az və ya çox dərəcədə tədqiqat mövzusunə çevrilir, amma Sumqayıt teatrında fəaliyyət göstərən rejissorların fəaliyyətinə haqlı olaraq xüsusi önəm verilir. Fəaliyyətləri Sumqayıt teatrı ilə bağlı olan rejissorların yaradıcılıq yolu, teatr yarandığı gündən, 2006-cı ilədək kifayət qədər ətraflı göz önünə gətirilir. Məsələyə bu kontekstdən yanaşanda, zənnimizcə, tədqiqat predmetimiz olan Sumqayıt teatrının yaradıcılıq yolu əhəmiyyətli elmi-nəzəri problem kimi yetərincə araşdırılmamış, diqqətdən kənar qalmışdır.

Tədqiqatın zaman həddləri. Sözsüz ki, Sumqayıt teatrının tarixi ayrıca bir tədqiqat mövzusu kimi çox zəngindir. Məhz buna görə də tədqiqat materialında yalnız teatrın yarandığı gündən 2006-cı iləqədərki tarixinin əhatəli əkildə tədqiqinə cəhd göstərilmədir.

Müvzunun ielənmə dərəcəsi. Qeyd etmək lazımdır ki, Azərbaycan sənətsünaslığı Sumqayıt teatrına aid az sayda tədqiqat ielərinə malikdir. Həmin ielər sırasında görkəmli alim-teatrcənas, sənətsünaslıq doktoru, professor İlham Rəhimlinin «H.Ərəblinski adına Sumqayıt Dövlət Musiqili Dram teatrı»¹ və «Qırx ilin sənət naxışları»² iki böyük monoqrafiyasını qeyd etmək olar. Tədqiqatçı adlarını çəkdiyimiz əsərlərinə Sumqayıt teatrının yaradıcılıq yolunu analitik təhlil süzğəcindən keçirmə və maraqlı monoqrafiya yazmışdır.

Qiymətli fikirlərlə dolu olan bu əsərlər milli teatrsünaslığımız tarixində, əlbəttə ki, yeni sözdür və Sumqayıt teatrı barəsində ilk mükəmməl tədqiqatdır. Öz analitik gücü, müqayisəli polifoniyası ilə bu monoqrafiya Azərbaycan teatrsünaslığının uğurudur. Bu əsərlərdə müəllif Sumqayıt teatrının yaranmasına, inkişafına müxtəlif rakursdan yanaşır.

Bütün bunlarla yanaşı, biz bir məqamı da qeyd etməliyik ki, Sumqayıt teatrında hazırlanan tamaşalar öz dövründə bir qayda olaraq Respublika mətbuatında geniş işıqlandırılırdı. Öz dövrünün ən tanınmış ziyalıları mütəmadi əkildə Sumqayıt teatrının səhnəsində göstərilmə tamaəalara mənasibət bildiriblər. Ən vacibi isə budur ki, məqalə və

¹ Rəhimli İ.Ə. Sumqayıt Dövlət Musiqili Dram Teatrı. – B.: Qapp-poliqraf, 2002. – 128 s.

² Rəhimli İ.Ə. Qırx ilin sənət naxışları. – B.: Aspoliqraf, - 2008. – 2005 s.

resenziyalar³ həm doğma dilimizdə, həm də rus dilində yazılırdı. Şübhəsiz ki, bu siyahıda görkəmli teatrşünasların yazdıqları məqalələrin çəkisi xüsusidir. Sənətşünaslıq üzrə elmlər doktoru, professor İncilab Kərimov⁴, İlham Rəhimli,⁵ Məryəm Əlizadə,⁶ İsrail İsrailov⁷ və başqaları bu və ya digər tamaca ilə bağlı məqalələrdə Sumqayıt teatrının yaradıcılıq yolunun peşəkar təhlilinə diqqət yetirmişlər.

Təqdim olunan dissertasiyada mövcud araşdırmalara istinad olmaqla yanaşı, teatrın repertuarında olan tamaşaların obrazlarının səhnə həyatını yaşayan aktyor və aktrisalardan, bu tamaşalara quruluş verən rejissorların fikirlərinə də önəm verilmə, həmçinin, yaradıcılığının müəyyən dövrləri Sumqayıt teatrı ilə bağlı sənətkarların söhbətlərindən, eləcə də, arxiv materiallarından, elan, afişa və s. kimi məlumat xarakterli sənədlər gözdən keçirilmədir. Ona görə ki, bu materiallar bəzi məqamları dəqiq qiymətləndirməyə, düzgün fikir yürütməyə daha mənbət ərait yaradır. Bundan əlavə tədqiqatda müəllif

³ Aleksidze D. «Быть не ерқ бильсін» // Kommunist. – 1982. – 28 mart; Aurov F. «Sən nə üçün yaşayırsan» // Azərbaycan gəncləri. – 1975. - 4 fevral; Babayev Etibar. Ailə tribunalı // Ədəbiyyat və incəsənət. – 1972. - 28 may; Bakılılar deyirlər: təbrik edirik, alqışlayırıq! // Sosialist Sumqayıtı. – 1970. - 11 iyul; Cəfərov Faiq. «Adamın adamı» // Sosialist Sumqayıtı. – 1976. - 7 dekabr.; Ələsgərov Əsgər. Eeqi ımman ana qəlbi // Kommunist. - 1971. - 22 dekabr; Əlibəyov Gəray. «Bəxt üzüyü» // Sosialist Sumqayıtı. - 1986. - 23 oktyabr; Əlizadə M.Ə. Gözəlliyn tərənnümü // Bakı. - 1983. - 1 fevral; Gündüz. «Yadımdamı?» // Ədəbiyyat və incəsənət. - 1970. - 14 fevral; Qafaradə A. Cən tamaca. // Ədəbiyyat və incəsənət. – 1972. - 6 may; Qasımlı İ. «Uşağa bir üç yazın» // Azərbaycan müəllimi. – 1990. - 11 may; Qasımov İ. “Afət” və məhəbbət // Sosialist Sumqayıtı. – 1982. – 15 iyul; Qasımov İ. Arşın mal alan // Sumqayıt. – 1992. – 30 aprel; Qasımov İ. «Komsomol poeması» // Sosialist Sumqayıtı. – 1976. - 1 iyun; Mirzəyev Mikayıl. Fəhlə qüruru // Ədəbiyyat və incəsənət. – 1977. - 10 dekabr; Sabiroğlu N. Uğurlarımız, qayğılarımız // Mədəniyyət. – 2002. – 21 dekabr; Camilzadə F. Xoş tanışlıq // Bakı. - 1970. - 10 may;

⁴ Kərimov İ.S. Azərbaycan peşəkar teatrının tarixi və inkişaf mərhələləri. – B.: Maarif, 2002. – 576 s.

⁵ Rəhimli İ.Ə. «İtirilmiş» aktyorun rejissor ömrü // Xalq. – 2000. - 1 iyul; Rəhimli İ.Ə. Müasirlik soraağı ilə // Kommunist. – 1973. - 3 iyun

⁶ Əlizadə M.Ə. Gözəlliyn tərənnümü // Bakı. - 1983. - 1 fevral

⁷ İsrailov İ.R. Azərbaycan milli rejissor sənətinin poetikası. – B.: Elm, 2001, - 312 s.

rus və dünya teatr mütəxəssislərinin, teatrşünaslarının əsərlərindən⁸ istifadə etmiedir.

«Sumqayıt Dövlət Musiqili Dram Teatrının yaradıcılıq yolu (1968-2006)» mövzusunda doktorluq dissertasiyasını yazmaq üçün yuxarıda sadalanan tədqiqat ieləri və publisistik məqalələrdən istifadə edərək 1968-ci ildə təməli qoyulmuş və bu günə qədər keçdiyi çətin və cərəfli yola nəzər salmaq, bu teatrın layiqli ifaçılarına yeni bir tədqiqat iei həsr etmək, onların ifa etdiyi obrazların etik və estetik cəhətdən səhnə təfsirində tapdığı təcəssümü əyaniləndirməyə çalışmışıq. Çalışmışıq ki, Sumqayıt teatrını və bu teatrın yaradıcılıq yolunu, aktyor və rejissorları haqqında bitkin bir mənzərə yaradaq. Bu məqsədlə elmi və publisistik mənbələrdən əhatəli surətdə istifadə etmişik. Bu da tədqiq etdiyimiz mövzunun daha əhatəli və dialektik olmasına imkan vermiş, elmi dəyərini təmin etmiedir.

Tədqiqatın predmeti və obyektı. Tədqiqatın obyektini bütövlükdə Sumqayıt Musiqili Dram Teatrı təşkil edir. Sumqayıt teatrının yaranma və inkişaf yolunu, 40 ilə yaxın tarixini izləmək yaradıcılıq yolunun elmi-tarixi müstəvidə tədqiqi zəminində mümkün ola bilər. Bu baxımdan, Sumqayıt teatrının tarixi özünə qarşı həssaslıq, ciddi elmi münasibət tələb edir.

Tədqiqatın predmeti isə teatrda fəaliyyət göstərən rejissorlar, aktyorlar, rəssam və bəstəkarlar, eləcə də, onların iştirakı ilə səhnəyə qoyulmuş tamaşalardır. Tədqiqat ieiində mövzuya dair bütün əldə

⁸ Əfəndiyev T.İ. Azərbaycan dramaturgiyasında metodlar. – B.: Elm, 2002. – 512 s.; Ələkbərli Ə.Ə. Dramaturgiyada sənətkarlıq axtarıları: bədii cərtlilik. – B.: Ağrıdağ, 1997. – 114 s.; Rəhimli İ.Ə. Azərbaycan teatr tarixi. – B.: Çarşıoğlu, 2005. – 861s.; Rəhimli İ.Ə. Dramaturgiya və teatr. – B.: Gənclik, 1982. – 187 s.; Talıbzadə A.A. Azərbaycan teatr tarixinin konseptual variantı // Azərbaycan. – 2002. - № 9. – s.162-172; Vəliyev Ə.M. Azərbaycan milli teatr prosesinin çağdaş təkilatlanma problemləri. – B.: Elm, 2003. – 194 s.; Бертольд Б.Ф. О театре / Пер. с нем., сост. И предисл. Е.Г.Эткинда. М.: Искусство, 1960. – 363 с.; Горчаков Н.М. Режиссорски уроки Станиславского. М.: Искусство, 1951 – 567 с.; Джафаров Дж.Х. Искусство режиссера: о творческом пути Мехти Мамедова. - Б.: Аз.ТО, 1969. - 136 с., 16 л. ил.; Иезуитов А.Т. Классика и современность // Театр. - 1980. - № 3. - с. 3-13; Изволина С.А. Театр и философия. М.: Знание, 1988. - 63 с.; Ланской В. Режиссор за все в ответе // Театр. – 1971. - № 3. - 51 с.; Немирович Данченко В.И. Театральное наследие. Т.1 – М.: 1957. – 184 с.

olunan mənbə və qaynaqlar araşdırılır. Tədqiqat predmeti olan tamaşaların bədii-estetik xüsusiyyətləri, dramaturq və rejissorun ali məqsədi, aktyorların sənətkarlıq xüsusiyyətləri təhlil edilir.

Tədqiqatın məqsəd və vəzifələri. Dissertasiya icinin elmi məqsədi Azərbaycan teatr məkanında özünəməxsus yaradıcılıq üslubu ilə seçilən Sumqayıt Dövlət Musiqili Dram Teatrının tarixi-inkişaf yoluna diqqət yetirmək, inkişaf mərhələlərinin müfəssəl elmi təhlilini vermək, onun milli teatrımızda mövqeyini və istiqamətini öyrənilib tam mənzərəsini yaratmaqdır.

Bu gün ayrı-ayrı teatrların yaradıcılıq yolunun, eləcə də, teatrdə taməcə qoyulan əsərlərin teatrşünaslıq aspektindən dərin tənqidi-elmi təhlilini aparmaq günümüzün reallığına çevrilmişdir. Belə ki, yazılı dramaturji materiallar daima kitab səhifələrində yəcəsa da, bu əsərlərdəki ayrı-ayrı obrazları səhnədə canlandıran aktyorlarımızın, tamaşalara quruluş verən rejissorlarımızın yaradıcılıq irsini yalnız teatrşünas tədqiqatlarının əsasında mənəvi sərvətə çevirmək olar. Bu baxımdan Sumqayıt teatrının yaradıcılıq yolunu tədqiq etməklə həm Azərbaycan teatr tarixini zənginlədirmək məqsədi gədbəlməc, həm də əsası XX əsrin 60-cı illərində qoyulmuş teatrın 40 ilə yaxın tarixində bəc verən yenilikləri diqqətə çatdırmaq olmuşdur.

Məqsədimizə ardıcıl və dialektik keyfiyyətdə nail olmaq üçün teatrın repertuarında olan bir sıra tamaşaların qısa şərhini verməklə yanaşı, bu tamaşalar haqqında yazılmış bir çox mənbələrə istinad etmie, fikrimizi əsaslandırmağa çalışmışıq.

Tədqiqatçının bu dissertasiyada qarşısına qoyduğu məqsədlərdən biri də XX əsrdə Azərbaycan teatrının inkişafında məsuliyyət daşıyan bir teatrın milli mədəniyyətimizdəki yerini, mövqeyini, xidmətlərini dəqiq müəyyənledirib qiymətləndirməkdir.

Tədqiqatın digər bir məqsədi isə Sumqayıt teatrının müəasir Azərbaycan teatr prosesinə təsir dərəcəsini aşkarlamaqdır. Bununla əlaqədar dissertant aşağıdakı elmi vəzifələri icra etməli olmuşdur:

- 1) Sumqayıt Dövlət Musiqili Dram Teatrının bir sənət ocağı kimi Azərbaycan teatr məkanında tutduğu yerin tam mənzərəsini yaratmaq, təcəkkül və inkişaf mərhələlərini aydınlaşdırıb onları bir sistem şəklində göstərmək;
- 2) Sumqayıt teatrında tamaşaya qoyulmuş və milli teatr prosesində xüsusi mövqə qazanmış tamaşaların bədii-sənətkarlıq xüsusiyyətlərinin təhlil etmək;

- 3) Teatr kollektivinin janr, forma və üslub axtarışlarını, oyun-ifa prinsiplərinin əsas estetik səciyyələrini müəyyənləməkdir;
- 4) Ümumi rejissura qaynaqlarından bəhrələnən milli rejissor sənəti üslubunun təəkkülü və inkişaf mərhələlərinə nəzər salmaq;
- 5) Rejissor və dramaturqun birgə yaradıcılıq fəaliyyətlərinin dramaturgiyanın və teatr sənətinin inkişafında, rejissor üslubunun müəyyənələdirilməsində rolunu, dramaturji materialın janr əlvanlığının rejissor və aktyor yaradıcılığına təsirini öyrənmək;
- 6) K.Stanislavski, V.Nemiroviç-Dançenko, Q.Tovstonoqov, M.Məmmədov kimi bir sıra dünya və Azərbaycan sənətkarlarının teatr sənətinə, tamaçaya, dram əsərlərinə verdikləri yüksək qiymət və əhəmiyyətini nəzəri və praktiki faktlara əsaslanaraq əkarlanmaq;
- 7) Tamaşaların hazırlanması prosesinin izahı, aktyor oyunu, tamaşanın bədii tərtibatı, musiqisi və s. komponentlərlə birgə əsas amil kimi rejissor yaradıcılığı və onun sənətkarlıq xüsusiyyətlərinin vacib müddəalarını təhlilə çəkmək;
- 8) 1968-2006-cı illərdə tərcümə olunmuş və tamaçaya qoyulmuş xarici dramaturgiya nümunələrini öyrənmək, onları məna-məzmun parametrlərinə, mövzu və problematikasına görə sistemləndirərək, definisiya etmək;
- 9) Sumqayıt teatrının səhnəsində tamaçaya qoyulmuş istər rus, istərsə də dünya dramaturgiyasının görkəmli simalarının əsərlərinin bütövlükdə milli teatr mədəniyyətimizin inkişafında, eləcə də ayrı-ayrı rejissor və aktyor nəslinin yetiməsindəki rolunu təhlilə çəkmək;
- 10) Dünya və milli səhnəqrafiya sənətinin poetik göstəricilərini araşdıraraq, bədii tərtibat sənətinin təəkkülü və inkişaf mərhələlərini öyrənmək;
- 11) Rejissor və rəssamın birgə yaradıcılıq fəaliyyətlərinin səhnəqrafiya sənətinin inkişafındakı rolu araşdıraraq, rəssamın tamaşaya verdiyi bədii tərtibatın janr əlvanlığının rejissor və aktyor yaradıcılığına təsirini təhlilə cəlb etmək;

Tədqiqatın elmi yeniliyi. Azərbaycan teatrşünaslıq elminin tarixində «Sumqayıt Dövlət Musiqili Dram Teatrının yaradıcılıq yolu

(1968-2006)» adlı bir mövzu indiyənədək elmi-nəzəri müstəvidə pəcəkar bir ustalıqla araşdırılmamış, tədqiq edilməmişdir.

Dissertasiyada ilk dəfədir ki, Sumqayıt Dövlət Musiqili Dram Teatrının yaradıcılıq yolu, üslub və janr axtarışları, səhnəqrafiyada forma axtarışları, fərdi aktyor üslublarının formalaşmasında forma və janr əlvanlığının əhəmiyyəti, teatrın inkişafında tərcümə əsərlərinin yeri və rolu, rejissurada müasirlik prinsipləri və s. məsələlər genie, hərtərəfli, sistemli və dəqiq cəkilə tədqiq və cərh edilmədir.

Dissertasiyada konkret bir teatrın – Sumqayıt Dövlət Musiqili Dram Teatrının keçiyi yaradıcılıq yolu işıqlandırılma da, müəllif eyni zamanda ümumən Azərbaycan teatrının tarixinə nəzər yetirmiş, teatrın məqsəd və vəzifələrini, funksiyalarını, problemlərini izah etməyə çalışmışdır.

Tədqiqat işi Sumqayıt teatrının repertuarı, tamaşalarının ideya-bədi, estetik xüsusiyyətləri, rejissor yozumları, aktyorların yaradıcılıq axtarışları barədə genie, ətraflı təsəvvür yaradır, teatrın inkişaf yollarını, tamaşaçı ilə qarşılıqlı münasibətlərini aydınlaşdırır.

Mövzunun yeniliyi həm də onunla cərtlənir ki, Sumqayıt teatrının yaradıcılıq yolu ayrı-ayrı rejissor, aktyor, rəssam və bəstəkarların da yaradıcılığında nəzərdən keçirilir. Дьєьнььк ki, məsələyə bu prizmadan yanaşanda Sumqayıt teatrına verilən önəm göz önünə gətirilir və onun kontekstində seçilən mövzunun yeniliyi və orijinallığı bir daha nəzərə çarpır.

Göründüyü kimi, tədqiqat predmetimiz olan «Sumqayıt Dövlət Musiqili Dram Teatrının yaradıcılıq yolu (1968-2006)» mövzusu özünün gündəmə gətirdiyi nəzəri problemlər baxımından tam orijinal və yenidir.

Tədqiqatın nəzəri-təcrübi əhəmiyyəti. Dissertasiya Sumqayıt teatrının yaradıcılıq yolunu ilk dəfə kompleks halında öyrənən tədqiqat kimi həm elmi-nəzəri, həm də təcrübi əhəmiyyətə malikdir.

Сььььь ki, Sumqayıt teatrının yaradıcılıq yolunda 1968-2005-ci illər мьььь yer tutmüe, üz zənginliyi, çoxcəhətliliyi, mahiyyəti və əhəmiyyəti ilə nəzəri cəlb etmədir. Bu cəhətə də diqqət yetirək ki, teatr sənətimizin mübarizələrlə dolu yaradıcılıq səhifələrini dəqiq öyrənmədən, onun bugünkü yaradıcılıq səyini, əhəmiyyətini yaxşı dərk etmək olmaz. Bütün bunlarla yanaşı, təbi ki, dissertant qarşıya qoyduğu məsələləri müasir teatrşünaslıq elminin tələblərinə uyğun şəkildə tədqiq və təhlil etməyə çalışmışdır. Odur ki, bu işin elmi-nəzəri

və təcrübi əhəmiyyət kəsb etməsi gərək ki, əhbə oyatmasın.

Araşdırmanın nəzəri-praktiki əhəmiyyəti həm də ondan ibarətdir ki, tədqiqatın yekun və nəticələrindən Azərbaycan teatr tarixinin tədrisi, habelə teatr tənqidi üzrə seminar dərsləri zamanı istifadə edilə bilər.

Bu dissertasiya həmçinin, mühazirə və seminarların hazırlanmasında yardımçı metodik göstərici funksiyasını yerinə yetirməyə də qabildir. Biz əhbə etmirik ki, tədqiqat əsəri bir çox tarixi və nəzəri aspektlərin işıqlandırılması baxımından da gələcək doktorantların köməyinə çatmaq iqtidarındadır. Bizim fikrimizcə, araşdırmanın ən başlıca dəyərlərindən biri də budur ki, Azərbaycan teatrşünaslıq elminin üföqlərinin genişlənməsinə və tədqiqat metodologiyalarının zənginlənməsinə təsir göstərəcəkdir. Digər tərəfdən isə bu elmi araşdırma gənc sənətçiləri yeni teatr axtarışlarına həvəsləndirib onlara son dərəcə gərəklı bilgi və informasiyalar ötürmək qüvvəsinə malikdir.

Tədqiqat icində ortaya atılan ideyalar, tədqiq edilən məsələlər teatr mədəniyyətində geniş diskussiyaların aparılmasından ötrü imkanlar açıdır.

Tədqiqatın nəzəri və metodoloji əsasları. Müəllif dissertasiya üçün sənəd və materialları toplayarkən, araşdırma üzərində çalışarkən, əlbəttə ki, hər eeydən öncə tarixilik prinsipinə əstənlək vermie, teatr sənəti haqqında tarixi və nəzəri fikirləri əsas gütürməkdir.

Odur ki, tədqiqatda tarixi-tipoloji təhlilə üstünlük verilir. Digər tərəfdən isə tarixi-tipoloji təhlilə yanaşı, sosial-kulturoloji analiz də dissertasiyanın metodoloji özülü kimi gütürülür. Tədqiqat icı əzən bu son dərəcə mühümdür.

Tədqiqatçı bu elmi işində sənətşünaslığın təsviri metodundan da qədərincə yararlanır. Tədqiqat zamanı problemlə bağılı gorkəmli teatr xadimlərinin, teatr nəzəriyyəçilərinin fikirlərindən istifadə olunmuşdur. Təbii ki, nəzərdə tutulan dövr ərzində (1968-2006) Sumqayıt Dövlət Musiqili Dram Teatrının yaradıcılıq fəaliyyəti barədə yazılan nəzəri məqalələrdən də mənfəətlənilmişdir.

Dissertasiyada qarşıya qoyulan məqsədə nail olmaq və onun istiqamətinin müəyyənələdirilməsi müqayisəli təhlil, tarixi metod əsasında aparılmışdır. K.S.Stanislavski, N.Dançenko, C.Cəfərov, M.Məmmədov, İ.Rəhimli və bəeqa bu kimi cəxsiyyətlərin əsərləri tədqiqatı istiqamətləndirmişdir.

Sumqayıt Dövlət Musiqili Dram Teatrının yaradıcılıq yolunun ədəbi, elmi, tarixi qaynaqlarının araşdırılmasını ehtiva edən dissertasiyada teatrşünaslığın tədqiqat metodları nəzərə alınmış, tipoloji, müqayisəli təhlil metodu, ədəbi əlaqələr prinsipi əsas götürülməkdir.

Dissertasiyanın aprobeiasyası. Bu tədqiqat iei Azərbaycan Dövlət Mədəniyyət və İncəsənət Universitetinin Teatrşünaslıq kafedrasının iclaslarında müzakirə olunmuş və müdafiəyə təqdim olunmuşdur. Dissertantın tədqiqat iei ilə bağlı məqalə və tezisləri doktorant və dissertantların, gənc mütəxəssis və alimlərin elmi konfranslarına çıxarılmış, həmin konfransların külliyyatlarında özünə yer tapmışdır. Dissertasiyadan götürülmüş ayrı-ayrı parçalar Respublikanın və Rusiyanın müxtəlif jurnallarında məqalə eeklinde dərc edilmiedir.

Tədqiqat ieiinin strukturu. Dissertasiya girie, 3 fəsil, 6 yarımfəsil, nəticə və istifadə olunmuş ədəbiyyat siyahısından ibarətdir.

DİSSERTASİYANIN QISA MƏZMUNU

Tədqiqat ieiinin **Giriie**ində mövzunun Azərbaycan humanitar elmi tarixində mənimsənilmə, təhlil olunma və öyrənilmə mənzərəsi panoramlaşdırılır, mövzunun tarixi və elmi aspektlərinin tədqiqi ilə bağlı rus və Azərbaycan dillərində mövcud nəzəri ədəbiyyata genie masetabda diqqət yetirilir. Eyni zamanda, tədqiqatın məqsəd və vəzifələri aydınlaşdırılır, mövzuya metodoloji yanaşma yönü konkret olaraq müəyyənləşdirilir, işin elmi yeniliyi, orijinallığı, praktiki əhəmiyyəti araşdırılır, dissertasiyanın aprobeiasyasından və strukturundan söz açılır.

Tədqiqatın **“Məbasir teatr estetik dəyəncəsi və Sumqayıt teatri”** adlanan **birinci fəslinin “Rejissor yaradıcılığında üslub və janr axtarısları”** sərlövhəsi altında təqdim olunmuş **birinci yarımfəslində** teatrın ilk baş rejissoru Nəsir Sadiqzadədən baelayaraq məbasir düvrə kimi burada fəaliyyət göstərmiş, teatrın repertuarının zənginləməsində müəyyən rolu olmuş Arif Ağayev, Ağakışı Kazımov, Vaqif Şərifov, Mərahim Fərzəlibəyov, Oruc Qurbanov, Vaqif Ağayev, Yusif Əkbərov, Ağalar Mehdiyev, Firudin Məhərrəmov kimi rejissorların yaradıcılıqları tədqiqat obyektinə çevrilmiedir. Məhz bu

yarımfəsildə adları sadalanan, hər biri özünəməxsus dəst-xətti, fərqli yaradıcılıq cəhəti, üslubu ilə seçilən rejissorların yaradıcılıqları ilə bağlı mühüm hesab olunan məsələlər araşdırılmış, onların fərdi üslubları konkret tamaçalar zəminində nəzəri təhlillə müəyyən edilmədir. Burada əsas diqqət peşəkar rejissorluğun təhlilinə, rejissor və aktyor münasibətlərinə, dramaturji materialın rejissor təxəyyülündəki transformasiyasına, yozum prinsiplərinin tətbiqinə yönəldilmədir.

Adətən, teatrı üç əsas amildən – aktyor, dramaturq və tamaşaçıdan ibarət saymışlar. Lakin XIX əsrin sonları və XX əsrin əvvəllərindən etibarən rejissorluğun müstəqil sənət növü kimi konseptuallaşması prosesi rejissor şəxsiyyətini teatr sənətinin əsas yaradıcı simasına çevirdi. Belə ki, “məhz həmin dövrdə rejissorluq addım-addım mövqeyini möhkəmlədir, konseptuallaşır, praktik teatrın əsas simasına çevrilirdi. Nəinki dramaturqun, hətta aktyorun belə mövqeyini sıxışdırmağa başlayırdı”.⁹ Təsədüfi deyil ki, XX əsr rejissor sənəti əsri kimi qiymətləndirilmədi. Дүгүмүздө də rejissorun müasir teatr prosesində mövqeyi günü-gündən artmaqdadır. Neçə illərdir bu peşənin elmi-nəzəri əsasları ətraflı araşdırılır.

Teatrdə mürəkkəb ideya axtarışı, mövzu genişliyi və teatr estetikasının bütün mahiyyətinin dəyimə missiyası məhz bu gün rejissorun öhdəsinə düşür. “O, (rejissor–M.V.) aktyor sənətini, tamaşaçını, müəllifi və teatrın bütün komponentlərini poetik bir ideya ətrafında cəmləşdirir, fokusa salıb prizmadan keçirir”.¹⁰

Rejissor sənətinin tarixinə, inkişaf dövrlərinə, onun teatr sənətində əhəmiyyətinə öz münasibətini bildirən Mehdi Məmmədov V.Nemiroviç–Dançenkoya istinad edərək qeyd edir ki, «rejissor tamaşanın təşkilatçısı, aktyorun güzgüsü və pyesin eərş edənidir».¹¹ Təşkilatçılıq qabiliyyətli rejissor kollektivi teatr sənətinin vahid prinsipləri əsasında birləşdirməyi, yeni üslub və formalar axtarmağı, yaradıcı kollektivlə – aktyorlarla fərdi məşğul olmağı və onların inkişafı üçün yorulmadan çalışmağı bacarmalıdır.

⁹ İsrailov İ.R. Дьєнцөлəрим: азəрб. və рус диллəриндə. – В.: Mars-Print, 2000. – 154 с. səh.5

¹⁰ Товстоногов Г.А. Зеркало сцены: о профессии режиссера / Сост. Ю.С.Рыбаков; предисл. К.Н.Рудницкого. - Л.: Искусство, 1980. - 303 с., 5 л. ил. səh. 81

¹¹ Мəммədov М.Ə. Режиссор сənəти. – В.: Maarif, 1971, s.6.

Azərbaycan peşəkar teatrının tarixində rejissor sənətinin yaranması və ilkin inkişaf mərhələsi bilavasitə Əbdülrəhim bəy Haqverdiyev, Hüseyn Ərəblinski, Abbas Mirzə Cərifzadə, Hüseynqulu Sarabski, Cahangir Zeynalov, Sidqi Ruhulla, Yunis Nuri, Böyükxan Naxçıvanski, Mirzəli Abbasov, İbrahim İsfahanlı və başqalarının fəaliyyəti ilə bağlı olmuşdur. Milli peşəkar rejissor sənətinin formalaşması isə Yusif Yulduz, Aleksandr Tuqanov, Ədil İsgəndərov, Əliheydər Ələkbərov, Mehdi Məmmədov, Ələsgər Cərifov, Tofiq Kazimov, Məhərrəm Haşimov, Zəfər Nemətov, Miribrahim Həməzəyev, Soltan Dadaşov, İsmayıl Hidayətzadə, Həsən Əliyev, Həsən Ağayev, Ağali Dadaşov, Səftər Turabov, Hüseyn Sultanov, Yusif Bağırov və digər bu kimi peşəkar rejissorların yaradıcılıq fəaliyyəti ilə sıx bağlı olmuş, məhz onların təmsalında rejissor şəxsiyyəti teatrın həyatında aparıcı simaya çevrilmişdir.

Bildiyimiz kimi, Akademik Milli Dram Teatrı, sənətsünaslıq üzrə elmlər doktoru, professor İlham Rəhimlinin təbirincə desək, “səhnə sənətimizin flaqmanı kimi Azərbaycanda aparıcı rejissor üslub və formalarının parlaq sınaq meydanı olub”.¹² Lakin bu da həqiqətdir ki, tək bir teatr heç zaman milli teatr mədəniyyəti haqqında tam təsəvvür yarada bilməz. Milli teatr mədəniyyəti səhnə sənətinin kompleks sistemindən yararır. Yalnız teatr sistemindən yaranan milli teatr mədəniyyəti xalqın ümumi inkişafı üçün böyük əhəmiyyət kəsb edə bilər. Bu baxımdan mütərəqqi bünövrəyə, zəngin ənənəyə malik Azərbaycan Milli Teatrının ümumi mənzərəsində Sumqayıt teatrının, burada fəaliyyət göstərən aktyor və rejissorların öz yeri və müvqeyi olmalıdır.

Sözügedən fəslin **“Aktyor yaradıcılığında oyun-ifa prinsiplərinin əsas estetik səciyyələri”** adlı ikinci yarım fəslində mövzunu daha dərinləndirən araşdırmaq məqsədilə aktyor yaradıcılığında oyun-ifa prinsiplərinin əsas estetik səciyyələrini açmağa, çözməyə cəhd etməlik.

Teatrın əsas spesifik xüsusiyyəti – onun sintetik təbiəti teatr sənətində kollektivçilik xüsusiyyəti ilə sıx bağlıdır. Teatr bir-biri ilə

¹² Rəhimli İ.Ə. Azərbaycan teatrının estetik prinsipləri: Azərbaycan Dövlət Mədəniyyət və İncəsənət Universitetinin tələbələri üçün dərslik. – B.: Çaşıoğlu, 2004, s.231.

qarşılıqlı əlaqədə olan bir çox sənətlərin sintezindən ibarətdir. Bunlara ədəbiyyat, rəssamlıq, memarlıq, musiqi, vokal sənəti, rəqqaslıq və sair aiddir. Lakin bunların içərisində elə bir sənət var ki, o yalnız teatra məxsusdur. Bu, aktyor sənətidir. Aktyor teatrdan, teatr isə aktyordan ayrılmazdır. Buna görə də deyə bilirik ki, aktyor teatrın özünəməxsusluğunu təmsil edəndir.

Teatrdə sənətlərin sintezi – onların tamaşada üzvi birləşməsi yalnız o zaman mümkün olur ki, bu sənətlərin hər biri teatra aid müəyyən vəzifəni yerinə yetirməyə olsun. Həmin vəzifəni yerinə yetirən hər hansı incəsənət əsəri onun üçün yeni olan teatr keyfiyyəti əldə edir. Çünki teatr rəssamlığı sadəcə rəssamlığın, teatr musiqisi də sadəcə musiqinin eyni deyildir. Yalnız aktyor sənəti öz təbiəti etibarilə teatra məxsusdur. Bu xüsusda yerinə düşərdi ki, biz böyük rus rejissoru Vladimir Nemiroviç-Dançenkonun teatrdə aktyorların rolu ilə bağlı söylədiyi fikirləri müfəssəl əkildə diqqətinizə çatdıraraq: "... gözəl bir teatr binası tikmək olar, yaxşı bir bina. Əla işıqlandırmaq və qızdırmaq da olar həmin binanı. ... Ancaq yenə də teatr olmayacaq... Nəticədə ancaq bina və bir də yaxşı xidmət olacaqdır. Ancaq elə ki, meydançaya üç aktyor çıxır, yerə balaca bir kilim atıb başlayırlar oynamağa, bax, teatr budur! Teatr tamaşasının mahiyyəti də bundan ibarətdir".¹³

Bu yarım-fəsildə bir daha təsdiq olunur ki, dramaturqun və rejissorun fikirlərini tamaşaçıya çatdıran aktyordur. O, bu fikirləri öz yaradıcılıq süzgəcindən keçirir və tamaşaçıya çatdırır. Bundan əlavə, aktyor öz fikir və niyyətləri, həyat və sənət baxışları ilə ona tapşırılan obrazı tamamlayır, onlara həyat və nəfəs verib səhnəyə çıxarır. Daha yığcam ifadə etsək «səhnədə mövcud olan hər cəyə teatr həyatını aktyor verir».

Məlum həqiqətdir ki, Sumqayıt teatrı istedadlı aktyorlar teatrı olmuşdur. Müxtəlif, fərdi, orijinal istedadlardan toplu ansambli sənət ocağına həmişə zinət vermiş, ən çətin yaradıcılıq sınaqlarından çıxarmışdı. Teatrdə uzun illərdən bəri çalışan, həyatını bu kollektivlə bağlayan, sənətinə aşıq olan bacarıqlı aktyorlar az deyil. Onların sırasında Valeh Kərimov, Vaqif Əliyev, Svetlana Həkimova, Məzahir Süleymanov, Növrəstə Haşimova, Vaqif Rəsulov, Məmməd Ələkbərov,

¹³ Немирович Данченко В.И. Театральное наследие. Т.1 – М.: 1957, с.184

Sidiqə Heydərova, Zahid Qurbanov, Ulduzə Nəsirova, Yasəmən Məmmədova, Fəranə Musayeva, Vidadi Məmmədov, Firəngiz Babayeva, İzaməddin Bağırov, İlahə Səfərova, Sədaqət Nuriyeva, Əsmər Qurbanova, Gülnarə Qədirova, Rauf Ağakışiyev, Yalçın Səlimov, Akif Mirzəyev, Ceyhun Məhərrəmov, Oqtay Mehdiyev, Samir Bayramov, Əflatun Quliyev və b. kimi aktyorları göstərmək olar. Bu aktyorların hamısının fitri istedadı və hər birinin özünəməxsus fərdi aktyorluq siması var.

Sumqayıt teatrının tarixində böyük xidmətləri olmuş bu aktyorların fərdi yaradıcılıqlarını, onların sənətkarlıq xüsusiyyətlərini araşdırmağa bu gün həmieəkindən daha çox ehtiyac duyulur.

Təbii ki, mövzu ilə bağlı rus və Avropa tənqidçilərinin, dünya teatrşünaslığının təcrübəsi bizə zəngin örnəklər verir. Dissertasiyanın **birinci fəslinin “Aktyor yaradıcılığında oyun-ifa prinsiplərinin əsas estetik səciyyələri”** adlandırılmış **ikinci yarım fəslində** qaldırılan problemlərin aktuallığını şərtləndirən əsas amil isə budur ki, burada məsələlər konkret olaraq Sumqayıt teatrının təcrübəsi nümunəsində öyrənilir. Bu vaxtadək Azərbaycan teatrşünaslığında aktyor yaradıcılığında oyun - ifa prinsiplərinin əsas estetik səciyyələri (konkret olaraq Sumqayıt teatrında fəaliyyət göstərən aktyorların yaradıcılıqları kontekstində) sistemli cəkildə tədqiq edilməmişdir.

Dissertasiyanın **ikinci fəslə “Sumqayıt teatrında tərcümə əsərlərinin səhnə təcəssümü”** adlanır. Sözügedən fəslin preampulasında milli teatrın inkişafında tərcümə əsərlərinin əhəmiyyəti müvzusunə toxunulmuşdur. Məlumdur ki, dünya dramaturgiya nümunələri Azərbaycan səhnəsinə hələ XIX əsrin sonlarından yol tapmış və müxtəlif illərdə ayrı-ayrı rejissorlar tərəfindən dəfələrlə tamaçaya qoyulmuşdur. Təəkkülünün ilk dövrlərində, əsasən, rus dilində zap olunmuş vodevilləri təbdil edib oynamağa üstünlük verən milli teatrımız XIX əsrin sonlarında artıq görkəmli dünya klassiklərinin əsərlərini (Uilyam Şekspirin «Otello» faciəsini, Lev Tolstoyun «Əvvəlinci cərabçı» məzhəkəsini, Nikolay Qoqolun «Müfəttiş» komediyasını və s.) tərcümə edərək tamaçaya qoymağa cəhd göstərmişdir. Təbii ki, bu cəhdlərin sayı zaman-zaman artmış və teatrlarımızın repertuarı dünya dramaturgiyası nümunələri ilə zənginləşmişdir.

Azərbaycan teatrlarında dünya dramaturqlarının, xüsusilə də, rus ədiblərinin əsərlərinin tamaçaya qoyulması ayrı-ayrı aktyorların və

rejissorların potensial yaradıcılıq imkanlarının üzə çıxmasında böyük rol oynamışdır. Dünya dramaturgiyasından tərcümələr bütövlükdə tərcümə sənətinə, eləcə də, dramaturgiyamızın janr, üslub və qəhrəman axtarışlarına müsbət təsir göstərməmişdir.

Yarandığı gündən milli zəmində köklənən, Mirzə Fətəli Axundzadə pyesi ilə pərvəriə tapan və цзънн inkicaf mərhələsini milli və tərcümə əsərləri ilə davam etdirən Sumqayıt teatrı maraqlı yaradıcılıq yolu keçmişdir. Teatr qırx ilə yaxın yaradıcılıq dövrü ərzində təkcə milli dramaturgiya ilə kifayətlənməmiş, rus və Avropa dramaturgiyasına da müraciət etmişdir. Uilyam Şekspirin, Jan Batist Molyerin, Mixail Lermontovun, Nikolay Qoqolun, Gennadi Bokarevin, Zingiz Aytmatovun, Nazim Hikmətin, Rəcəad Nuri Gəntəkinin, Aleksandr İvaşenkonun, Georgi Xuqayevin, Alber Kamyunun və digər dünya dramaturqlarının pyesləri müxtəlif illərdə ayrı-ayrı rejissorlar tərəfindən Sumqayıt teatrında səhnə həllini tapmışdır.

Söz tərcümədən дьтмькькьн qeyd etməliyik ki, ədəbiyyatlar arasında mənəvi körpü rolu oynayan tərcümə həmisi ədəbi əlaqələrin aparıcı forması olmuş, onun inkişafında və zənginləməsində əsas meyara zəvriilmişdir. Bəzər tarixində bütün əsrlər boyu xalqların biri-birinin mənəvi xəzinəsindən bəhrələnməsi əsasən tərcümə üzərində qurulmuşdur. Meksikalı alim Oktavia Pas tərcüməni “yalnız mənəvi birlikdə əlavə əahid deyil, eləcə də onun zəmanəti kimi qiymətləndirirdi”.¹⁴ Məhz tərcümə sənətinin sayəsində xalqların bədii təfəkkürü formalaşmış zənginləşir, millətlərin mənəvi sərvətləri bir-birilə qaynaymış-qarışaraq bəzəriyyətin mədəni-tarixi təkamülünü təmin edir.

Dünya dramaturgiyası və onun milli teatrlarımızda səhnə təcəssümü problemi Azərbaycan və dünya teatr əlaqələri anlamının qlobal məsələlərindəndir. Bu əlaqələrin tədqiqi işi bütün dövrlər üçün aktualdır. Artıq teatrşünaslıq elmində təsdiq olunmuş bir faktdır ki, Azərbaycan teatr mədəniyyətinin çiçəklənməsində, milli rejissor və aktyorların yetişmiş formalaşmasında dünya dramaturgiyasının, eləcə də, qabaqcıl əcnəbi səhnə sənətinin faydalı təsiri olmuşdur.

Tədqiqat işinin ikinci fəslində xarici dramaturgiya nümunələrinin Sumqayıt teatrında səhnə təcəssümünün təcrübələri əsasında,

¹⁴ Октавио Пас. Перевод: Перевод – средство взаимного сближения народов. М: Прогресс, 1987. – 640 с. səh.160

mədəniyyətlərin qarşılıqlı əlaqələrinin tarixi və müasir dövr üçün əhəmiyyəti müəyyən edilmişdir. Burada əsas məqsəd 1968-2006-cı illərdə Sumqayıt teatrının səhnəsində tərcümə əsərləri əsasında hazırlanan tamaşaların: a) milli teatrımızın, eləcə də Sumqayıt teatrının inkişafında rolunu; b) Azərbaycan və dünya mədəniyyətlərinin qarşılıqlı əlaqə və zənginləşməsi baxımından əhəmiyyətini aşkara çıxarmaq və müəyyən etmək olmuşdur.

Problemi daha dərinlən araşdırmaq məqsədi ilə haqqında danışdığımız fəslə «Komediya və tragikomediya janrında olan tərcümə əsərlərinin səhnə yozumu» və «Dram janrında olan tərcümə əsərlərinin yozum prinsipləri» adı altında təqdim etdiyimiz yarım fəsillərə ayırmışıq. Bunun üçün arxiv materiallarından və digər mənbələrdən əldə edilmiş faktografiyaya bu əsərlər haqqında dövrü mətbuatda dərc edilmiş resenziyaları da toplayıb əlavə etməyi məqsəduyğun bilmişik.

Tədqiqat üçün **üçüncü fəslə «Sumqayıt teatrında forma yenilikləri»** adı altında tədqiqat üçün daxil edilmiş və iki yarım fəsilə bölünmüşdür. Bu fəslin «**Səhnəqrafiya və müasirlik**» kimi sərlövhlənən **birinci yarım fəslə** səhnəqrafiya ilə bağlı elmi-nəzəri mülahizələr və müddəalar üzərində qurulmuşdur. Burada aparılan araşdırmanın məqsədi səhnə tərtibatının teatr sənəti üçün kəsb etdiyi mahiyyəti Sumqayıt teatrının tamaşaları timsalında yetərincə qabarıq bir formada aşkarlamaqdır.

Teatr sənəti haqqında düşünərkən, yaxud danıarkən adətən bu sənətin mənavi-məcəzi tərəfləri gözlərimiz önündə canlanır. Bunlar ilk növbədə əsərin məzmununun keyfiyyəti, onun aktuallığı (yəni süjetin müasirliyi və yaxud mövzunun dövrlə səsələməsi) və əsərdə dramaturq tərəfindən gizlədilmiş olmasına baxmayaraq, rejissor – aktyor heyətinin açmış olduğu müəllif ideyasıdır. Bunlarla bərabər biz teatr sənətinin mühüm komponenti və bu sənətin bilavasitə maddi tərəfini təmsil edən, əyani xarakter daşıyan bədii səhnə tərtibatı amilini nəzərdən qaçırmamalıyıq.

Belə ki, teatrın məhsulu olan taməcə kollektiv əsərdir. O, bir sənətkar tərəfindən yox, yaradıcılıq prosesinin bir çox iştirakçısı tərəfindən yaradılır. Dramaturqun, aktyorun, rejissorun, bəstəkarın, rəssamın, işıqçının, qrimçinin və b. – bunlardan hər birinin yaradıcı prosesinin əməyinin ictimai iədə öz payı vardır. Buna görə də teatr sənətində həqiqi yaradıcı bir nəfər deyil, kollektivdir, yaradıcı ansamblıdır. Bir sözlə, tamaşanın müəllifi bütün kollektivdir.

Teatrda rəssam çox əhəmiyyətli simadır. Rejissuranın ifadəliliyi bir çox hal və mənalarda teatr rəssamının obrazlı təfəkkürünün səviyyəsindən, gücündən, miqyasından və əhatə dairəsinin virtuallığından asılıdır.

Tamaşanın ilk dəqiqələri rəssama məxsusdur. Belə ki, pərdə açıldıqda tamaşaçı ilk dəfə onun sənəti ilə üzləyir. Hələ hadisələr başlamamış tamaşaçı artıq tərtibatın cazibəsinin təsiri altına düşür. Beləliklə biz görürük ki, dekorasiya əsl mənasında aktyor üçün plastik, tamaşaçı üçün isə obrazlı mühit yaradır.

Tamaşa insanın bütün duyğularına, xüsusilə görmək və eşitmək hissələrinə qida verən bir əsərdir. Tamaşaçının bütün hissələri, onun estetik duyğuları teatrda hərtərəfli surətdə təmin olunur. Estetik təəssürat burada qat-qat güclüdür. Bu təəssüratın güclü və dərin olmasında, aktyor və rejissor işinin cilalanmasında, tamaşanın gözəl baxılmasında səhnə və musiqi tərtibatının rolu böyükdür. Bu mənada, demək olar ki, teatr rəssamlığı sənəti boyalar, cizgilər, səthlər, işıq – kölgə təzadları vasitəsilə tamaşaçını teatr əsərinin məzmununa nüfuz etdirən, səhnə məhəbbətini bacarıb təməyə kömək göstərən təsviri surətlər sistemidir.

Teatr kollektivi hazırladığı əsər vasitəsi ilə, daha doğrusu, tamaşa ilə tamaşaçıya nə demək istəyir? Bu sualın həlli ilk növbədə əsərin özündən, sonra rejissor yozumundan, daha sonra isə rəssamın tərtibatından asılıdır. Rəssam ilk növbədə müəllifin yaradıcılığına bələd olmalı, əsərin janrına, milliliyinə, aktuallığına, dövr ilə səsələməsinə diqqət yetirməli, tamaşanın quruluşçu rejissorunun üslubu ilə yaxından tanış olmalı və onunla birgə fəaliyyətə başlamalıdır.

Bütün bunlar hər hansı bir teatrın yaradıcılıq yoluna nəzər salarkən, onun yaradıcı heyəti haqqında danışarkən, rejissor və aktyorları ilə yanaşı rəssamları və bəstəkarları barəsində də məlumat verməyi ərtləndirir. Bu mənada Sumqayıt teatrının tamaşalarının təmsalında səhnə tərtibatı işinin nəzəri cəhətdən tədqiq olunması, zənnimizcə, məqsədyönlü və zəruri ildir.

Sumqayıt teatrının tamaşalarının səhnə tərtibatı mövzusu ümumiyyətlə, tədqiq olunmamış mövzulardan sayıla bilər. Doğrudur, Sumqayıt teatrının tamaşalarının səhnə tərtibatı haqqında da müəyyən məlumatlara ədəblərimizin dövrü mətbuatda çap etdiriyi məqalələrində rast gəlmək olar. Lakin onu da qeyd etmək lazımdır ki, səhnə tərtibatı tənqidçi və teatrşünaslarımızın məqalə və tədqiqatlarında çox vaxt

layiqincə təhlil olunmur. Teatr resenziyalarında hər bir tamaşanın tam hüquqlu yaradıcısı olan rəssamın əməyi haqqında bir-iki öləri mülahizə söylənilir. Halbuki, teatr sənətini rəssamın işindən ayrılıqda, təcrid olunmuş əkildə təsəvvür etmək çətinidir. Buna görə də biz bu yarımfəsildə Sumqayıt teatrında tamaşaya qoyulmuş əsərlərin səhnə tərtibatı, onların müəllifləri haqqında müqayisəli məlumat verməyi, dünya və milli səhnəqrafiya sənətinin poetik göstəricilərindən danışmağı qarşımıza başlıca məqsəd qoymuq.

Tədqiqatın üçüncü fəslinin “**Janrın estetik səciyyələri və musiqi tərtibatı**” adlı **ikinci yarımfəslində** bəstəkar işi işıqlandırılmış, tamaşanın musiqi tərtibatı problemlərinə toxunulmuş və sözügedən yarımfəsil «Janrın estetik səciyyələri və musiqi tərtibatı» adı ilə dissertasiya icinə daxil edilmədir.

Məlumdur ki, sintetik sənət növü olan teatr tamaşalarında musiqi əsas komponent kimi çıxış edərək, tamaşaların ideya-bədii, estetik keyfiyyətində mühüm rol oynayır və onun təsirini, tələqnedici qüvvəsini, suggestiv gücünü artırır. Teatr sənətinin tərkib hissələri sırasında məhz musiqi ünsürü xüsusi formayaradıcı funksiyaları yerinə yetirərək, hər bir tamaşaya üzəl sürət-ritm aşılayır.

Sözsüz ki, dram tamaşalarında musiqinin yeri və rolu barədə tədqiqatların (eləcə də səhnəqrafiya – tamaşaların bədii tərtibatı haqqında) məhdudluğu sənətsünaslığımızın daha çox ümumi nəzəri məsələlərlə genic məşğul olmamasından doğur. Ümumiyyətlə, teatr prosesindən və onun təzahürü olan teatr poetikasından söhbət gedərkən tamaşanın musiqi tərtibatının tənqidçilərin diqqət mərkəzindən kənar qalması, mətbuatda bu barədə fikir söylənilməməsi məsələni bir növ kölgədə qoymuşdur. Belə ki, yüz qırx illik tarixə malik Azərbaycan milli teatrının, o cümlədən, qırx ildən çox yaradıcılıq yolu keçmiş Sumqayıt teatrının inkişafında musiqi tərtibatının elmi-nəzəri əsasları musiqisünaslıq və teatrşünaslıq elmində hələlik özünün tam həllini tapa bilməmişdir.

Sözügedən yarımfəslin aktuallığı məhz bütün bu sadaladıqlarımızın elmi-nəzəri cəhətdən, yeni təfəkkür işığında tədqiq və təhlil edilməsidir.

Məlum olduğu kimi, 1968-2006-cı illər Sumqayıt teatrının inkişafında xüsusi mərhələ təkil edir. Bu dövrdə Azərbaycan dramaturgiyası mövzu və janr etibarilə xeyli zənginləşmiş, teatr estetikasında isə müasir teatr axtarışlarından irəli gələn, tamamilə yeni

təmayüllər meydana gəlmədir. Təbii ki, bu tendensiyalar sintetik səciyyə daşıyan teatr sənətinin bütün komponentlərinə və o cümlədən də, musiqi tərtibatına son dərəcə böyük təsir göstərmədir.

Bu günə qədər Sumqayıt teatrının tarixi barədə müxtəlif yazılar çap olunsada, bu teatr səhnəsində tamaşaya qoyulmuş əsərlərin musiqi tərtibatı ətraflı araşdırılmamışdır. Dissertasiyanın cari yarımfəslində bu cəhətləri ilk dəfə elmi cəhətdə araşdırmağa çalışmışıq. Burada, eyni zamanda, teatr musiqisinin əhəmiyyəti açıqlanır, ayrı-ayrı bəstəkarların Sumqayıt teatrının tamaşalarına yazdıqları musiqi nümunələri təhlil edilir.

XX əsrin son onilliklərində musiqini Azərbaycan teatr prosesinin mühüm dramaturji ünsürü kimi göstərmək məqsədilə aşağıdakı vəzifələrin yerinə yetirilməsi nəzərdə tutulmuşdur:

— teatr musiqisinin dramaturji funksiyalarına dair ayrı-ayrı nəzəri gırələri və müddəaları sistemləndirmək;

— Azərbaycan teatr musiqisi tarixinin mühüm mərhələlərinin özəl cəhətlərini araşdırmaq;

— Azərbaycan teatrlarında tamaşaya qoyulmuş əsərlərin musiqi tərtibatlarının xüsusiyyətlərini araşdırmaq və bu sənət ocaqları ilə bağlı olan bəstəkarların musiqi əsərlərini tədqiqata cəlb etmək.

Beləliklə, dissertasiyanın bu yarımfəslinə yekun vuraraq, bir daha vurğulayaq ki, Sumqayıt teatri və musiqi problemi çox əhatəli, müxtəlif elmi metodların tətbiqini tələb edən elmi-nəzəri problemdir. Biz öz tədqiqatımızda bir neçə tamaşanın musiqi tərtibatını araşdıraraq, bu mürəkkəb elmi-problemin yalnız bəzi aspektlərini təhlil etməyə cəhd göstərmişik.

Tədqiqat icinin Nəticəsində dissertasiyanın işlənmiş prosesində əldə edilmiş yekun qənaətlər ümumiləndirilir. Yekunda olan fikirlər dissertasiya icinin bütün mahiyyətini özündə ehtiva edir.

Və nəhayət, dissertasiyanın sonunda istifadə edilmiş elmi-nəzəri və publisistik ədəbiyyatın əlifba sırası üzrə siyahısı təqdim olunur.

Dissertasiyanın mövzusu üzrə zəp olunmuş məqalə və tezislərin siyahısı:

1. «Sumqayıt teatrında aktyor potensialı (xalq artisti Valeh Kərimovun yaradıcılığı nümunəsində)». // «Musiqi dünyası» jurnalı, № 1-2, Bakı. 2009, səh.129-131

2. «Klassik rus dramaturgiyası Sumqayıt teatrı səhnəsində». //«Qobustan» jurnalı. № 3, Bakı. 2009, səh. 90-93
3. «Sumqayıt teatrında rejissura problemləri (Mərahim Fərzəlibəyovun yaradıcılığı nümunəsində)». // «Mədəniyyət dünyası» jurnalı, № XVII, Bakı. 2009, səh.109-113
4. «Sumqayıt teatrında rəssam iei: səhnəqrafiya və müasirlik». // «Qobustan» jurnalı. - 2011.- № 4.- səh. 24-27.
5. «Значение переводческих произведений в репертуаре Сумгаитского Театра». // «Журнал научных публикаций аспирантов и докторантов». – 2009. - № 12. – стр. 52-54.
6. «Сценическая интерпретация переведенных произведений в комедийном жанре (на основе спектакля комедии «Ревизор», подготовленной в Сумгаитском театре)». // Этносоциум и межнациональная культура. – 2013. Москва. - № 3 (57) 1
7. «Значение переводческих произведений в репертуаре Сумгаитского Театра». // «Вестник Московского Государственного Областного Университета». – 2013. Москва. - № 3

Мухаджирова Вафа Рустам к.

**Творческий путь Сумгаитского Государственного
Музыкального Драматического Театра (1968-2006 г.г.)**

Резюме

Во введении диссертации раскрывается актуальность, научная новизна, степень разработанности, научно-практическая значимость темы, основные методы исследования, цель и задачи исследования.

Первая глава диссертации называется «Современное эстетическое сознание театра и театр Сумгаита». В первом параграфе главы под названием «Поиски стиля и жанра в режиссерских постановках» констатируется факт превращения личности режиссера в главное творческое лицо театра, рассматриваются изменения и тенденции развития национального режиссерского искусства на примере Сумгаитского Государственного Музыкального Драматического Театра.

Во втором параграфе первой главы под названием «Основные эстетические характеристики принципов игры-исполнения в актерском творчестве» исследуются индивидуальное творчество актеров Сумгаитского Государственного Музыкального Драматического Театра, имеющих большие заслуги в его истории, выводятся на передний план основные эстетические характеристики игры-исполнения актеров.

Во второй главе диссертации под названием «Сценическое воплощение переведенных произведений в театр Сумгаита» исследуется роль сценического воплощения переведенных произведений в театр Сумгаита в развитии культурных связей.

Данная глава состоит из двух параграфов «Принципы толкования переведенных произведений жанра драмы» и «Сценическое толкование переведенных произведений в жанре комедии и трагикомедии».

Первый параграф третьей главы под названием «Сценография и современность» на примере спектаклей указанного выше театра. с теоретической точки зрения, исследуются работы по оформлению и театрально-декоративное искусство.

Представители музыкального оформления и композиторы, работающие в театре являются объектом исследования в параграфе под названием «Эстетические характеристики жанра и музыкальное оформление».

В Заключении диссертации проводится обобщение основных выводов научной работы.

**Creative development of Sumgait State Musical Drama
Theatre (1968-2006)**

Summary

In introduction of the thesis relevance, originality, scientific novelty, readiness degree, the scientific and practical importance of a subject, the main methods of research, the purpose and problems of dissertation research reveal.

Chapter 1 of the thesis is called "Modern esthetic understanding of theater and theater of Sumgait". In the first paragraph of head under the name "Style and genre searches in director's statements" the fact of transformation of the identity of the director in the main creative face of theater is established, changes and tendencies of development of national stage direction on the example of theater of Sumgait are considered.

In the second paragraph of chapter 1 under the name "The main aesthetic characteristics of the principles of game execution in actor's creativity" are investigated individual creativity of actors of the Sumgait State Drama Theatre having big merits in its stories, the main esthetic characteristics of game execution of actors are output to the foreground.

In thesis chapter 2 under the name "Scenic Embodiment of the Transferred Works at Theatre of Sumgait" the role of a scenic embodiment of the transferred works at theater of Sumgait in development of cultural ties is investigated.

This chapter consists of two paragraphs "The Principles of Interpretation of the Transferred Works of a Genre of the Drama" and "Scenic Interpretation of the Transferred Works in a Comedy and Tragicomedy Genre".

The first paragraph of a chapter 3 under the name " Set design and Present" on the example of performances of the theater stated above from the theoretical point of view, works on registration and theatrical and decorative art are investigated.

Representatives of musical registration and the composers working at theater are object of research in the paragraph under the name "Aesthetic characteristics of a genre and musical design".

Generalization of the main conclusions of scientific work is spent in conclusion of the thesis.

**МИНИСТЕРСТВО ОБРАЗОВАНИЯ
АЗЕРБАЙДЖАНСКОЙ РЕСПУБЛИКИ
АЗЕРБАЙДЖАНСКИЙ ГОСУДАРСТВЕННЫЙ
УНИВЕРСИТЕТ КУЛЬТУРЫ И ИСКУССТВ**

На правах рукописи

ВАФА РУСТАМ КЫЗЫ МУХАДЖИРОВА

**Творческий путь Сумгаитского Государственного
Музыкального Драматического Театра (1968-2006 г.г.)**

6212.01 – «Театральное искусство»

А В Т О Р Е Ф Е Р А Т

Диссертации на соискание учёной степени
доктора философии по искусствоведению

БАКУ - 2013

